

सिकतासेतुः।

अवबोधनम्।

अ. श्लोके पर्यायवाचिशब्दं चित्वा लिखत।

- *१. बाल्यम्, बाल्यावस्था, शिशुत्वम्, = शैशवम्।
शिशुकालः
- *२. जनपदः, नगरम्, पुरी, निगमः, पुरम् = प्रतिष्ठानम्।
३. ब्राह्मणः, क्षिप्रः = द्विजः।
४. जनकः, जन्मदाता, तातः = पिता।
५. ज्ञानम्, बोधः = विद्या।

ब. श्लोके विलोमपदं चिनुत।

१. अविद्या × विद्या।
२. वृद्धत्वम्, वार्धक्यम्, वार्धकम्, × शैशवम्।
जरा, वृद्धकालः, स्थाविरम्

क. सन्धिविग्रहं कुरुत।

- *१. क्लेश्यमानोऽपि = क्लेश्यमानः + अपि।
- *२. नाध्यैत = न + अध्यैत।

ड. सन्धिं कुरुत।

१. कः + अपि = कोऽपि।

इ. चतुर्थपदं लिखत।

१. कोऽपि : कः + अपि :: क्लेश्यमानोऽपि : _____

उत्तरः कोऽपि : कः + अपि :: क्लेश्यमानोऽपि :
क्लेश्यमानः + अपि

अवबोधनम्।

अ. श्लोके समानार्थपदं चिनुत।

*१. मन्दाकिनी, जाह्नवी, त्रिपथगा	= गङ्गा।
२. पश्चात्, परस्तात्, तदनु, परम्	= अनन्तरम्।
३. निन्द्यमानः	= गर्ह्यमाणः।
४. दुःखम्, पीडा	= अनुशयः।
५. दुःखितः, विषण्णः, पीडितः	= अनुशयान्वितः।
६. जगाम	= ययौ।
७. तपश्चर्या, तपस्या	= तपः।

ब. श्लोके विलोमशब्दं चिनुत।

१. प्राक्, पूर्वम्	× अनन्तरम्।
२. स्तूयमानः	× गर्ह्यमाणः।
३. आनन्दितः, सन्तुष्टः	× अनुशयान्वितः।
४. आययौ, आजगाम	× ययौ।

क. सन्धिविग्रहं कुरुत।

- *१. सर्वैरनुशयान्वितः = सर्वैः + अनुशयान्वितः।
२. तपो गङ्गातटम् = तपः + गङ्गातटम्।

ड. धातुसाधित-अव्ययानां चयनम्।

१. श्लोके आगतं हेत्वर्थक-धातुसाधित-अव्ययं चित्वा लिखत।

उत्तरः तप्नुम्।

अवबोधनम्।

अ. श्लोके पर्यायवाचिशब्दं चिनुत।

- *१. चकितः, आश्चर्यचकितः = विस्मितः।
- *२. इन्द्रः, सुरपतिः, स्वर्गपतिः, पुरन्दरः = शक्रः।
- ३. दृष्ट्वा, अवलोक्य, विलोक्य (पाहून) = वीक्ष्य।
- ४. ब्राह्मणः, विप्रः, क्षिप्रः = द्विजः।
- ५. द्विजाकृतिः, द्विजरूपधृक् (ब्राह्मणाचे रूप घेतलेला) = द्विजच्छद्वा।
- ६. समीपम्, समीपे, निकषा (जवळ) = निकटम्।
- ७. आजगाम (आला) = आययौ।

ब. श्लोके विपरितार्थकशब्दं चिनुत।

- १. दूरे × निकटम्।
- २. ययौ × आययौ।

क. सन्धिविग्रहं कुरुत।

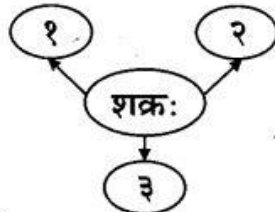
- *१. निकटमाययौ = निकटम् + आययौ।
- २. तत्राश्रितोग्रतपसस्तस्य = तत्र + आश्रितोग्रतपसः + तस्य।

ड. सन्धिं कुरुत।

- १. शक्रः + निकटम् + आययौ = शक्रो निकटमाययौ।

इ. जालरेखाचित्रं पूरयत।

- १. शक्रस्य कृते प्रयुक्तानि विशेषणानि श्लोके चित्वा लिखत।

- उत्तरः १. विस्मितः। २. वारयिष्यन्।
३. द्विजच्छद्वा।

अवबोधनम्।

अ. श्लोके पर्यायवाचिशब्दं चिनुत।

- *१. वालुका, सूक्ष्मा, पानीयचूर्णिका (वाळू) = सिकता।
२. तीरः, पुलिनः = तटः।
३. जलम्, तोयम्, नीरम्, पयः = वारि।
४. भङ्गः, तरङ्गः, वीचिः (लाट) = ऊर्मिः।

ब. श्लोके विलोमपदं चिनुत।

१. गत्वा, यात्वा (जाऊन) × आगत्य। (येऊन)

क. सन्धिविग्रहं कुरुत।

- *१. गङ्गायास्तटाच्चिक्षेप = गङ्गायाः + तटात् + चिक्षेप।
२. उद्धृत्योद्धृत्य = उद्धृत्य + उद्धृत्य।

ड. सन्धिं कुरुत।

१. पश्यतः + तस्य = पश्यतस्तस्य।

इ. विशेषण-विशेष्य-अन्वितिः।

१. 'वारिणि' इति पदस्य कृते श्लोके प्रयुक्तं विशेषणं चित्वा लिखत।

उत्तरः सोर्मिणि।

अवबोधनम् ।

अ. श्लोके आगतं पर्यायवाचिशब्दं चित्वा लिखत ।

१. विलोक्य, अवलोक्य, वीक्ष्य (पाहून) = दृष्ट्वा ।
२. अविश्रान्तः, अक्लिष्टः, अतनद्रः = अश्रान्तः ।
(न थकलेला)
३. सकुतूहलम्, सकुतुकम् = सकौतुकम् ।

ब. श्लोके आगतं विलोमशब्दं लिखत ।

१. बद्धमौनः × मुक्तमौनः ।
२. श्रान्त (थकलेला) × अश्रान्तः । (न थकलेला)

क. सन्धिविग्रहं कुरुत ।

१. मुक्तमौनस्तम् = मुक्तमौनः + तम् ।
२. ब्रह्मन्करोषीति = ब्रह्मन् + करोषि + इति ।

ड. सन्धिं कुरुत ।

१. किम् + इदम् = किमिदम् ।

अवबोधनम् ।

अ. श्लोके समानार्थकपदं चित्वा लिखत ।

१. विप्राकृतिः, ब्राह्मणाकृतिः (ब्राह्मणवेषधारी) = द्विजाकृतिः ।
२. अब्रवीत्, अभाषत (म्हणाला) = अवादीत् ।
३. वेणी, पालिः, पिण्डलः, वरणः (पूल) = सेतुः ।
४. पशुः, सजीवः, देही = प्राणी ।

ब. श्लोके आगतं विलोमशब्दं लिखत ।

१. नाशाय × ताराय ।

क. सन्धिविच्छेदं कुरुत।

१. स च = सः+ च।
२. प्राणिनामिति = प्राणिनाम् + इति।

ड. सन्धिं कुरुत।

१. शक्रः + अवादीत् = शक्रोऽवादीत्।

इ. विशेषण-विशेष्य-अन्वितिः।

१. शक्रस्य कृते प्रयुक्ते द्वे विशेषणे लिखत।

उत्तरः १. निर्बन्धपृष्टः। २. द्विजाकृतिः।

अवबोधनम्।

अ. श्लोके समानार्थकपदं चिनुत।

१. अवदत्, अभाषत्, अगदत् (म्हणाला) = अब्रवीत्।
२. मूढ, अज्ञ, बालिश (हे मूर्खा) = मूर्ख।

ब. श्लोके आगतं विलोमपदं लिखत।

१. पण्डित, बुद्धिमान् × मूर्ख।
२. सततम्, निरन्तरम्, सदैव × कदाचन।

क. सान्धिविग्रहं कुरुत।

१. गङ्गायामोघहार्याभिः = गङ्गायाम् + ओघहार्याभिः।
२. ततोऽब्रवीत् = ततः + अब्रवीत्।

ड. विशेषण-विशेष्य-अन्वितिः।

१. श्लोके आगतं विशेषण-विशेष्ययुगुलं चिनुत।

उत्तरः ओघहार्याभिः सिकताभिः।

अवबोधनम्।

अ. श्लोके पर्यायवाचिपदं चिनुत।

*१. शृङ्गम्	= विषाणम्।
२. आकर्ण्य, निशम्य	= श्रुत्वा।
३. जानासि	= वेत्सि।
४. शशकः, प्लुतगतिः, लोमकर्णः, वनाखुः	= शशः।
५. गगनम्, आकाशम्, अन्तरिक्षम्, नभः	= व्योम।

ब. श्लोके विपरितार्थकपदं चित्वा लिखत।

१. अनिच्छा × इच्छा।

क. सन्धिविग्रहं कुरुत।

*१. यद्येवम्	= यदि + एवम्।
*२. तमुवाचैवम्	= तम् + उवाच + एवम्।
*३. व्रतोपवासादिभिस्त्वम्	= व्रतोपवासादिभिः + त्वम्।
४. साधयितुमुद्यतः	= साधयितुम् + उद्यतः।

ड. सन्धिं कुरुत।

१. तत् + श्रुत्वा	= तच्छ्रुत्वा।
२. शक्रः + अथ	= शक्रोऽथ।

इ. चतुर्थपदं लिखत।

i. तमुवाचः : तम् + उवाच :: साधयितुमुद्यतः : _____

उत्तरः तमुवाचः : तम् + उवाच :: साधयितुमुद्यतः :

साधयितुम् + उद्यतः

ii. विना पाठम् : विना पाठेन :: विना श्रुतम् : _____

उत्तरः विना पाठम् : विना पाठेन :: विना श्रुतम् : विना श्रुतेन

iii. विना पाठम् : विना पाठात् :: विना श्रुतम् : _____
उत्तर: विना पाठम् : विना पाठात् :: विना श्रुतम् : विना श्रुतात्

अवबोधनम् ।

अ. श्लोके समानार्थकपदं चिनुत ।

१. अभ्यासः = अध्ययनम् ।
२. शिक्षेत (शिकावे) = अधीयीत ।

ब. श्लोके विपरितार्थकपदं चिनुत ।

१. साक्षरः × अनक्षरः ।

क. सन्धिविग्रहं कुरुत ।

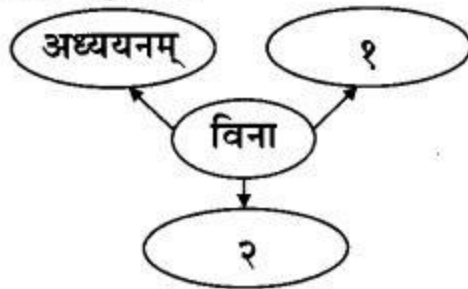
- *१. भवेदेतन्न = भवेत् + एतत् + न ।
*२. ह्यधीयीत = हि + अधीयीत ।
३. कश्चन = कः + चन ।

ड. सन्धिं कुरुत ।

१. विद्या + अध्ययनम् = विद्याध्ययनम् ।

इ. जालरेखाचित्रं पूरयत ।

१. 'अध्ययन' इति शब्दस्य अपरे विभक्ती प्रयुज्य
जालरेखाचित्रं पूरयत ।

- उत्तर: १. अध्ययनेन ।
२. अध्ययनात् ।

अवबोधनम्।

अ. श्लोके आगतं समानार्थकपदं लिखत।

१. तपश्चर्या, तापना, तपस्या = तपः।

२. निकेतनम्, गेहम्, वेश्म = गृहम्।

ब. श्लोके आगतं विलोमशब्दं लिखत।

१. अविचार्य (विचार न करता) × विचार्य। (विचार करून)

२. स्वीकृत्य, गृहीत्वा (स्वीकारून) × त्यक्त्वा। (सोडून)

क. सन्धिविच्छेदं कुरुत।

*१. इत्युक्तः = इति + उक्तः।

ड. सन्धिं कुरुत।

*१. तपः + त्यक्त्वा = तपस्त्यक्त्वा।

इ. सूचनानुसारं लिखत।

१. श्लोके आगते पूर्वकालवाचके लिखत।

उत्तरः विचार्य, त्यक्त्वा।

२. श्लोके आगतं हेत्वर्थकाव्ययं चित्वा लिखत।

उत्तरः प्राप्तुम्।

सूचनानुसारं वाक्यपरिवर्तनं कुरुत।

*१. स गङ्गातटं ययौ। (परोक्षभूतकालस्य स्थाने प्रथमभूतकालम् उपयोजयत।)

उत्तर: स गङ्गातटम् अयात्।

स्पष्टीकरण – ययौ = या (२ परस्मैपदम्)

अभ्यस्त-परोक्ष-भूतकालः,

तृतीयपुरुषः एकवचनम्।

या (२ प. प.) प्रथमभूतकालः, तृतीयपुरुषः एकवचनम् = अयात्

*२. तं वीक्ष्य शक्रः निकटमागच्छत्। (पूर्वकालवाचकं निष्कासयत।)

उत्तर: शक्रः तं व्यैक्षत निकटमागच्छत् च।

स्पष्टीकरण – वाक्यातील पूर्वकालवाचक ओळखा - वीक्ष्य – वि + ईक्ष् (१आ.प.)

मुख्य क्रियापद 'आगच्छत्' प्रथम भूतकालः, तृतीयपुरुषः एकवचनम्.

∴ वि + ईक्ष् (१आ.प.) प्रथमभूतकालः, तृतीयपुरुषः एकवचनम् = व्यैक्षत

वाक्याच्या शेवटी 'च' हे अव्यय योजा.

कर्तृवाचक पद वाक्याच्या आरंभी योजा.

*३. आसीत् कोऽपि द्विजः। (बहुवचने लिखत।)

उत्तर: आसन् केऽपि द्विजाः।

स्पष्टीकरण –

आसीत्   कोऽपि   द्विजः। (कर्ता व क्रियापद-तृतीयपुरुषः एकवचनम्)

↓   ↓   ↓

आसन्   केऽपि   द्विजाः। (कर्ता व क्रियापद-तृतीयपुरुषः एकवचनम्)

(कः अपि द्विजः – कोऽपि हे 'द्विजः' चे अनिश्चयवाचक सर्वनाम होय.)

४. सः सिकताः चिक्षेप। (प्रथमभूतकालं प्रयोजयत।)

उत्तर: सः सिकताः अक्षिपत्।

स्पष्टीकरण – चिक्षेप = क्षिप् (६ उभयपदम्, येथे परस्मैपदम्)

अभ्यस्त-परोक्ष-भूतकालः

तृतीयपुरुषः एकवचनम्

क्षिप् (६ प.प.) प्रथमभूतकालः, तृतीयपुरुषः एकवचनम् = अक्षिपत्

५. शक्रः निकटम् आययौ। (प्रथमभूतकालं प्रयोजयत।)

उत्तर: शक्रः निकटम् आयात्।

स्पष्टीकरण – आययौ – आ + या (२ प.प.)

अभ्यस्त-परोक्ष-भूतकालः,

तृतीयपुरुषः एकवचनम्

आ + या (२ प.प.) प्रथमभूतकालः, तृतीयपुरुषः एकवचनम् = आयात्

६. द्विजरूपधृक् तम् उवाच। (प्रथमभूतकालं प्रयोजयत।)

उत्तर: द्विजरूपधृक् तम् अब्रवीत्।

स्पष्टीकरण – उवाच = ब्रू (२ उ.प., येथे प.प.)

अभ्यस्त-परोक्ष-भूतकालः,

तृतीयपुरुषः एकवचनम्।

ब्रू (२ प.प.) प्रथमभूतकालः, तृतीयपुरुषः एकवचनम् = अब्रवीत्।

७. द्विजरूपधृक् तम् उवाच। (बहुवचने लिखत।)

उत्तर: द्विजरूपधृजः तम् ऊचुः।

स्पष्टीकरण – द्विजरूपधृक् तम् उवाच।

↓ ↓ ↓
द्विजरूपधृजः तम् ऊचुः।

द्विजरूपधृज् - 'ज्' कारान्त प्रथमा बहुवचन = द्विजरूपधृजः

उवाच ऊचतुः ऊचुः। अभ्यस्त-परोक्ष-भूतकालः, तृतीयपुरुषः

∴ ऊचुः बहुवचनम्।

८. सः तपः त्यक्त्वा गृहं ययौ। (पूर्वकालवाचकं निष्कासयत।)

उत्तर: सः तपः तत्याज गृहं ययौ च।

स्पष्टीकरण – वाक्यातील पूर्वकालवाचक अव्यय ओळखा. (पूर्वकालवाचकम्) त्यक्त्वा - त्यज् (१ प.प.)

मुख्य क्रियापद ययौ – या (२. प.प.) अभ्यस्त-परोक्ष-भूतकालः, तृतीयपुरुषः एकवचनम्

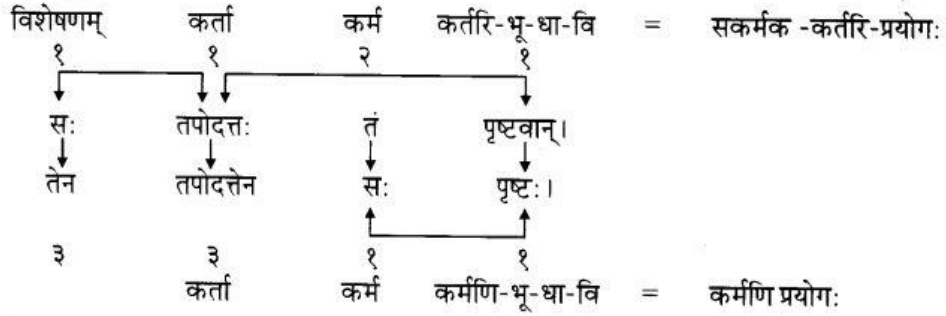
∴ त्यज् (१ प.प.) अभ्यस्त-परोक्ष-भूतकालः, तृतीयपुरुषः एकवचनम् = तत्याज

वाक्याच्या शेवटी 'च' योजा.

९. स तपोदत्तः तं पृष्टवान्। (प्रयोगपरिवर्तनं कुरुत।)

उत्तरः तेन तपोदत्तेन सः पृष्टः।

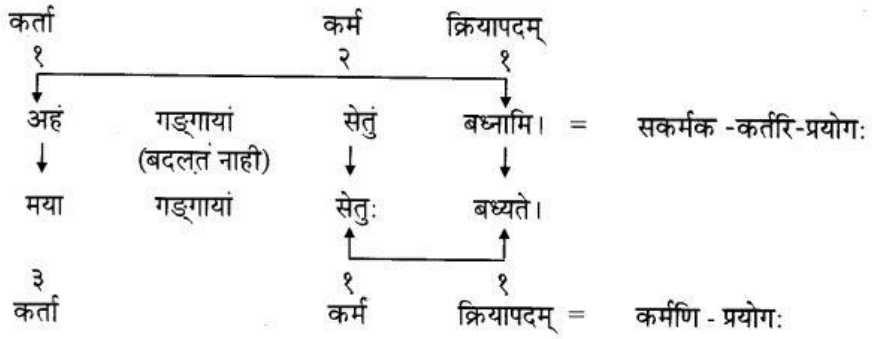
स्पष्टीकरण -

१०. अहं गङ्गायां सेतुं बध्नामि। (प्रयोगं परिवर्तयत।)

उत्तरः मया गङ्गायां सेतुः बध्यते।

स्पष्टीकरण -

कर्मणि प्रयोगासाठी

बन्ध् + य + आत्मनेपद चा वर्तमानकाळी तृतीय पुरुष एकवचन प्रत्यय = बध्यते।